

LÅT HISTORIEN UPPREPAS

I början 1970-talet var planeringen av Sävja i ett drastiskt skede. Ett höghusområde skulle byggas. Det europeiska CERN-projektet föreslogs bli placerat i Lunsen. En mängd nya bostäder behövdes.

Hus med 14 våningar skulle uppföras. Gammalt skulle rivas. Gårdsbebyggelsen vid Linnés Sävja var hotad. Planerare och politiker såg framför sig en Manhattansiluett över den sydöstra delen av staden.

Uppsala räddades från detta. CERN-anläggningen förlades till Genève. Ett miljötänkande vann insteg. En mänskligt anpassad stadsplanering blev resultatet.

Tack vare omdömesgilla och skickliga planerare fick Sävja en idealisk utformning, en blandning av flerbostads- och enfamiljshus, med skola, bibliotek och serviceinrättningar. Den nya bebyggelsen doldes av skogsränder och flöt varligt samman med den äldre i Bergsbrunna, Vilan och Nåntuna.

Idag hotar dessvärre en ny omgestaltning av området med höghus och tät stadsbebyggelse. Anledningen är fyrspårsavtalet med staten som fordrar nybyggnad av 21 500 bostäder. Fyra spår mot Stockholm är för många en efterfrågad förbättring, men måste detta innebära en så brutal utbyggnad och landskapsförändring som föreslås i översiktsplanen?

Måste nybyggnationen frånta oss så mycket av vacker och känslig natur? Måste grönområdet med pulkakullarna, en lekplats och oas för många, offras? Måste den vackra utsikten från vägen i höjd med Linnés Sävja, där man siktar Linnés historiska landskap och den klassiska siluetten av domkyrka och slott förloras, något som blir följderna av att Falks gårde får höghusbebyggelse? Måste Stordammen med till- och avflöden mista sin karaktär av friliggande vattendrag i skogs- och hållmarknatur? Och, inte minst, är det nödvändigt med något så främmande som att genomfarten, väg 255, omgärdas med en högexploaterad stadsmiljö, där den tänkta boulevarden erbjuder kaffe- och nattliv. Detta är några skräckexempel vi räds för.

Nej, vi hoppas att förslagen i översiktsplanen får stanna vid ett utkast som blir underlag för vidare diskussion.

Vi förväntar oss av de ansvariga en begränsning av nybyggnationen och att den får nya former. Kan en omförhandling ske med staten? Kan den påbjudna nybebyggelsen spridas även till andra stadsdelar?

Låt nu historien upprepas. Lär av vad som skedde för 50 år sedan.

Här krävs besinning och rådrum. De som styr planeringen av Sävjas utbyggnad måste se till att den tar former som överensstämmer med människornas behov. Låt nybebyggelsen få en harmonisk samklang med den som finns i området.

Hans Norman
Nåntuna